U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **H. R.,** proti žalovanému **Ministerstvu vnitra,** Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 1. 2004, č. j. 8 Az 169/2003 - 34,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 9. 5. 2003, č. j. OAM-2758/AŘ-2001. Rozhodnutím Ministra vnitra byl zamítnut stěžovatelkou podaný rozklad a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR ze dne 9. 7. 2001, č. j. OAM-6285/VL-11-12-2001, kterým žalovaný zamítl návrh na zahájení řízení o udělení azylu stěžovatelky jako zjevně nedůvodný dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky.

Současně stěžovatelka navrhla, aby byl její kasační stížnosti přiznán odkladný účinek a požádala o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů.

Jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti je, že stěžovatel jako fyzická osoba musí být podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ze spisu vyplývá, že citovaná podmínka řízení nebyla stěžovatelkou splněna, neboť stěžovatelka nedoložila, že by byla zastoupena advokátem na základě plné moci, když v kasační stížnosti požádala, aby jí byl pro řízení o kasační stížnosti právní zástupce ustanoven. V reakci na tuto žádost vydal Městský soud v Praze usnesení dne 10. 8. 2004, č. j. 8 Az 169/2003 - 54. Výrokem I. městský soud rozhodl tak, že se návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti zamítá. V odůvodnění uvedl, že stěžovatelka k výzvě soudu doložila Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech, z něhož vyplynulo, že stěžovatelka nedisponuje žádnými finančními prostředky, ani nemá vlastní majetek. Poněvadž stěžovatelka uvedla, že je ubytována v soukromí, soud ji vyzval, aby sdělila, v čem spočívají její náklady spojené s jejím pobytem v České republice, jak jsou její náklady vysoké a z jakých prostředků je hradí a jak tyto prostředky získává. Na tuto výzvu, která byla doručena 16. 4. 2004 již stěžovatelka nereagovala. Z tohoto důvodu soud nemohl posoudit podmínky pro ustanovení zástupce ve smyslu § 35 odst. 7 s. ř. s. a nezbylo mu, než návrh stěžovatelky zamítnout.

Výrokem II. usnesení pak městský soud vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení předložila soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastoupení své osoby pro řízení o kasační stížnosti u Nejvyššího správního soudu. Současně stěžovatelku poučil o tom, že v případě, že nebude výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, bude kasační stížnost odmítnuta.

Usnesení č. j. 8 Az 169/2003 - 54 bylo stěžovatelce doručeno dne 24. 9. 2004. Dne 7. 10. 2004 proti němu podala stěžovatelka kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud odmítl usnesením ze dne 15. 4. 2005, č. j. 5 Azs 92/2005 – 65.

Stěžovatelka taktéž nereagovala ve stanovené lhůtě na výzvu soudu k předložení plné moci udělené advokátovi

Vzhledem k tomu, že stěžovatelka ani přes shora uvedené nedoložila, že je zastoupena advokátem, je nutno konstatovat, že v řízení o kasační stížnosti není právně zastoupena ve smyslu ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. Tato podmínka je přitom zákonnou podmínkou řízení o kasační stížnosti.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, protože přes výzvu soudu nebyl odstraněn nedostatek podmínek řízení.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba – tzn. na základě odkazu uvedeného v § 120 s. ř. s. obdobně i kasační stížnost - odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. dubna 2005

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu